

No 44 (2020)

P.3

The scientific heritage

(Budapest, Hungary)

The journal is registered and published in Hungary.

The journal publishes scientific studies, reports and reports about achievements in different scientific fields. Journal is published in English, Hungarian, Polish, Russian, Ukrainian, German and French.

Articles are accepted each month. Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

ISSN 9215 — 0365

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal. Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

Chief editor: Biro Krisztian

Managing editor: Khavash Bernat

- Gridchina Olga - Ph.D., Head of the Department of Industrial Management and Logistics (Moscow, Russian Federation)
- Singula Aleksandra - Professor, Department of Organization and Management at the University of Zagreb (Zagreb, Croatia)
- Bogdanov Dmitrij - Ph.D., candidate of pedagogical sciences, managing the laboratory (Kiev, Ukraine)
- Chukurov Valeriy - Doctor of Biological Sciences, Head of the Department of Biochemistry of the Faculty of Physics, Mathematics and Natural Sciences (Minsk, Republic of Belarus)
- Torok Dezso - Doctor of Chemistry, professor, Head of the Department of Organic Chemistry (Budapest, Hungary)
- Filipiak Pawel - doctor of political sciences, pro-rector on a management by a property complex and to the public relations (Gdansk, Poland)
- Flater Karl - Doctor of legal sciences, managing the department of theory and history of the state and legal (Koln, Germany)
- Yakushev Vasilij - Candidate of engineering sciences, associate professor of department of higher mathematics (Moscow, Russian Federation)
- Bence Orban - Doctor of sociological sciences, professor of department of philosophy of religion and religious studies (Miskolc, Hungary)
- Feld Ella - Doctor of historical sciences, managing the department of historical informatics, scientific leader of Center of economic history historical faculty (Dresden, Germany)
- Owczarek Zbigniew - Doctor of philological sciences (Warsaw, Poland)
- Shashkov Oleg - Candidate of economic sciences, associate professor of department (St. Petersburg, Russian Federation)

«The scientific heritage»

Editorial board address: Budapest, Kossuth Lajos utca 84,1204

E-mail: public@tsh-journal.com

Web: www.tsh-journal.com

CONTENT

ECONOMIC SCIENCES

Hryshchuk N. FINANCIAL ASSURANCE AS A FACTOR FOR THE DEVELOPMENT OF THE COMPETITIVENESS OF SMALL AGRICULTURAL FORMS.....	3
Zhmurko I. IMPROVEMENT OF INSURANCE SERVICES PROVIDED BY INSURANCE COMPANIES IN THE AGRARIAN SPHERE OF UKRAINE	12
Ivanov S. THE MODEL OF ASSESSING INDICATORS OF PERSONNEL OPERATION IN MANAGING HR- PROCESSES BASED ON FUZZY SETS	17
Gasimova A., Gakhramanova Y., Salmanova K. ROLE OF DIGITAL ECONOMY IN TOURISM DEVELOPMENT.....	22
Kisova A. SOCIAL ENTREPRENEURSHIP AS A FORM OF SOCIAL INNOVATION	24
Lyskova I. AGILE MANAGEMENT IN THE ASPECT OF ORGANIZATIONAL BEHAVIOUR DEVELOPMENT	27
Mazur K. IMPROVEMENT OF MECHANISMS OF STATE GOVERNANCE OF SUSTAINABLE RURAL DEVELOPMENT	31
Buller E., Tlekhurai-Berzegova L., Chinazirova S., Hotova I. THE PLACE OF THE PERSONNEL TRAINING SYSTEM IN THE PERSONNEL POLICY OF ORGANIZATIONS	41
Todosiychuk V., Moroz V. ORGANIZATION AND CONDITION OF INSURANCE ACTIVITIES IN INSURANCE COMPANIES	43
Tomashuk I. ANALYSIS OF COMPONENTS OF ENVIRONMENTALLY SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF RURAL TERRITORIES IN THE CONDITIONS OF GLOBAL CHALLENGES ON THE EXAMPLE OF THE VINNYA REGION	54
Yurchuk N. FEATURES OF BUSINESS INTELLIGENCE DEVELOPMENT IN THE CONDITIONS OF DIGITAL TRANSFORMATIONS.....	68

гулювання збитків, 25 Центрив медичного асистенса по всій Україні, власний Контакт-центр. Агентська мережа компанії налічує більше 4600 страхових агентів.

Досліджувана страхова компанія пропонує більше 60 страхових продуктів по обов'язкових і добровільних видах страхування для фізичних осіб, представників малого і середнього бізнесу, підприємств різних галузей економіки, корпорацій, холдингів і фінансових груп.

ПАТ Національна Страхова компанія «ОРАНТА» поступово стабільно збільшує свої активи і говорить про те, що компанія дійсно є одним із лідерів в сфері страхової діяльності, і планує своє майбутнє на отримання прибутків.

На протязі досліджуваного періоду його розмір завжди збільшувався. Досліджуючи власний капітал фірми, доцільно розглянути як ефективно використовують його у своїй виробничій діяльності господарюючі суб'єкти. Оптимальне використання його дозволить підвищити ефективність управління власними фінансовими ресурсами.

Список літератури

1. Aleskerova Yu., Mulyk T., Fedoryshyna L. (2018) Improving credit protection analysis methods Reports of main agricultural enterprises. Baltic Journal of Economic Studies, vol.4, nn2, pp.1-7.
2. Aleskerova Yu., Fedoryshyna L. (2018) Analysis of investment activities of enterprises of Ukraine. Economic system development trends: the experience

of countries of Eastern Europe and prospects of Ukraine, pp.1-17.

3. Aleskerova Yu., Fedoryshyna L., Koval N. (2018) Features of loan security for the reproduction of fixed assets for agricultural purposes. Baltic Journal of Economic Studies, vol.4, nn 4, pp.1-5.

4. Aleskerova Y., Kovalenko L., Havryliuk V. (2019) Innovative financial criteria for methodological approaches to the assessment of agrarian insurance. Baltic Journal of Economic Studies. 2019. vol. 5, no. 4. pp. 34-41.

5. Koval N., Priamuhina N., Zhmurko I. (2020) Analyz economic - financial experience of the world countries in the system of pension insurance. Baltic Journal of Economic Studies. vol 6, no 1. pp.1-7.

6. Rogach S., Vdovenko L., Polishchuk O. (2019). Agriculture of Ukraine under the joint policy of the European Union. Baltic Journal of Economic Studies, vol.5, nn3, pp.178-183.

7. Тодосійчук В.Л. Концептуальні засади управління фінансовими ресурсами державного підприємства. Інфраструктура ринку. 2018.- Вип. 26. С. 56-64.

8. Fedoryshyna L., Todosiychuk V. Analiz controlling financial risks of enterprise. Polish journal of science. - 2019. - № 21, Vol. 2. - P. 30-42.

9. Todosiychuk V. Public administration of anti-inflation policy in the system of monetary regulation of economy. Znanstvena misel journal. The journal is registered and published in Slovenia. - 2019. - Vol. 2, № 34. - S. 44-52.

АНАЛІЗ СКЛАДНИКІВ ЕКОЛОГІЧНО СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ НА ПРИКЛАДІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Томащук І.В.

*асистент кафедри аналізу та статистики
Вінницький національний аграрний університет,
Вінниця*

ANALYSIS OF COMPONENTS OF ENVIRONMENTALLY SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF RURAL TERRITORIES IN THE CONDITIONS OF GLOBAL CHALLENGES ON THE EXAMPLE OF THE VINNYA REGION

Tomashuk I.

*assistant of the department of analysis and statistics
Vinnytsia National Agrarian University
Vinnytsia*

Анотація

У статті розглядаються екологічні пріоритети розвитку сільських територій. Підкреслюється, що екологічний стан сільських територій супроводжується негативними змінами в екосистемах біосфери, значним зниженням біопродуктивності та біорізноманіття, виснаженням ґрунтів та мінеральних ресурсів та безпрецедентним збільшенням забруднення всіх геосфер.

Все це межує з руйнуванням людського середовища. Дослідження виникнення екологічної складової сталого розвитку свідчить про важливість цього явища для сільських територій України. Підкреслюється, що для забезпечення сталого розвитку території як екосистеми необхідно враховувати зв'язок економічної, соціальної та екологічної складових її розвитку в симбіозі із загальною накопиченою енергією природного середовища (поновлюваної та невідновлюваної).

Розроблено фундаментальні стратегічні аспекти розвитку екологічної політики на прикладі Вінницької області, здійснено моніторинг навколишнього природного середовища Вінниччини. Описано стратегічні та оперативні цілі й завдання Стратегії збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2027 року.

Визначено складові напрями концептуальних положень стратегії екологічно стійкого розвитку сільських територій. Зроблено висновок, що національна політика в галузі екології та природних ресурсів повинна базуватися на забезпеченні загальної екологічної безпеки та розвитку міжнародної екологічної співпраці на благо теперішніх та майбутніх поколінь.

Abstract

The article is devoted to the environmental priorities of development of rural territories. Accented that the environmental condition of rural areas is associated with negative changes in the ecosystems of the biosphere, a significant decrease of biological productivity and biodiversity, exhaustion of soils and minerals while the unprecedented increase in the pollution of all geospheres. All this borders on the destruction of the human environment. The study of the Genesis of the environmental components of sustainable development proves the importance of this phenomenon in rural areas of Ukraine. Determined that the system strategy of transition of rural areas in Cabestany way of development and production of ecological agricultural products will allow to solve a number of pressing socio-economic and environmental problems and is one of the most difficult stages of reforms in Ukraine. Noted that sustainable socio-economic development of any country is the functioning of its economic system, when provided at the same time: satisfying the growing material and spiritual needs of the population; rational and cubespace management and efficient use of natural resources; maintenance of favorable to human health, natural environmental conditions of life, conservation, reproduction and enhancement of environmental quality and the natural resource potential of social production. Noted that to ensure sustainable development of the territory as an ecosystem it is necessary to consider the interrelationship of economic, social, environmental component of its development in symbiosis with all the accumulated energy of the natural environment (renewable and neponovljiva). Stated that the essence of economic restructuring for sustainable rural development is to realign the material, labor and financial resources in favor of energy-efficient, resource-saving, high-tech and green industries. Developed key strategic aspects of the development of environmental policy on the example of Vinnytsia region and carried out environmental monitoring of Vinnitsa region. Characterized by strategic and operational goals and objectives of the Strategy for balanced regional development of Vinnytsia region for the period up to 2027. Noted that sustainable development of rural areas involves a combination of economic and environmental policies in close relationship with the environmental factor. It identifies components of the conceptual provisions of the strategy of sustainable development of rural areas. It is concluded that the domestic policy environment and natural resources must proceed from the universal ecological safety and development international environmental cooperation in the interests of present and future generations.

Ключові слова: сільські території, сталий розвиток, глобалізація, екологічна революція, інтеграція.

Keywords: rural territories, sustainable development, globalization, environmental revolution, integration.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Сучасний етап розвитку національної економіки характеризується подальшими соціально-економічними перетвореннями на сільських територіях. Системна стратегія переходу сільських територій на екобезпечний шлях розвитку та виробництво екологічної сільськогосподарської продукції дозволить вирішити низку гострих соціально-економічних та екологічних проблем і є одним із найскладніших етапів реформ в Україні.

Процеси євроінтеграції України тісно пов'язані з внутрішніми процесами, які формують сучасну політику розвитку держави і можуть слугувати національним інтересам. Актуальними напрямами державного регулювання є забезпечення еко-соціальної компоненти разом з економічним розвитком. Промисловий розвиток цивілізації почав виснажувати існуючу ресурсну та екологічну базу, що може прискорити настання глобальної кризи, яка охопить різні аспекти людського життя.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних умовах сформовані школи учених і практиків, які досліджують питання сталого розвитку сільських територій у контексті використання екологічно безпечних технологій. Теоретико-методологічні підходи до розгляду сталого розвитку

сільських територій окреслені у наукових роботах багатьох економістів, політиків, соціологів, науковців. Дослідження питань екологічних пріоритетів розвитку сільських територій проведено у низці наукових публікацій українських вчених, серед яких: Гончарук І. В., Калетнік Г. М., Луцяк В. В., Мазур К. В., Вергун А. М., Тарасенко І. О., Данилишин Б., Веклич О., Іртишева І.О., Стройко Т.В., Стегней М.І., Кононенко О.Ю., Трегобчук В. та ін. У їх роботах було розроблено сильну методологічну та методичну основу для вивчення проблем сталого розвитку сільських територій.

Проте, здійснення аналізу складників екологічно сталого розвитку сільських територій в умовах глобальних викликів на прикладі Вінницької області потребує подальшого вивчення.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Виробнича діяльність людини має прямий вплив на навколишнє середовище і часто є шкідливою з екологічної точки зору. Тому, мотивація екологізації економіки є основною діяльністю держави та її економічної та екологічної політики на сучасному етапі розвитку.

Велика кількість сучасного вітчизняного промислового виробництва утворює значні відходи. Промислові підприємства щороку утворюють до

двох мільярдів тонн відходів виробництва і життєдіяльності, що значно погіршує екологічний стан цих територій.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Головною метою статті є обґрунтування сутності, складових та функцій механізму екологічно сталого розвитку сільських територій та проведення аналізу складників екологічно сталого розвитку сільських територій в умовах глобальних викликів на прикладі Вінницької області.

Виклад основного матеріалу дослідження. Створення механізмів регулювання економічного розвитку та заходів для запобігання розгортанню екологічної кризи - одне з найважливіших завдань для України та всього людства сьогодні. Адже, забезпечення сталого розвитку сільських територій залежить від ряду факторів та умов [5; 7].

Одним з найважливіших моментів у системі цих факторів є екологічний фактор, який все

частіше враховується завдяки зростаючому антропогенному забрудненню навколишнього середовища та швидкому розвитку науково-технічного прогресу.

Суть структурної перебудови економіки з метою сталого розвитку сільських територій полягає у переорієнтації матеріальних, трудових норм та фінансових ресурсів на користь енергоефективних, ресурсозберігаючих, високотехнологічних, наукоємних та екобезпечних галузей [9; 4]. Сталий економічний розвиток забезпечується стійким економічним зростанням.

Систематизуючи різні монографічні дослідження, відмітимо, що екологічно сталий розвиток сільських територій означає складний екологічний та соціально-економічний розвиток, який містить низку компонентів (рис. 1).

Рис. 1. Основні складові екологічно сталого розвитку сільських територій

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Сталий розвиток сільських територій вимагає поєднання економічної та екологічної політики в тісній залежності від екологічного чинника.

Зарубіжні вчені розглядають сталий розвиток як розвиток, який відповідає потребам сучасних по-

колінь, але не погіршує здатність майбутніх поколінь задовольняти свої особисті потреби [8]. Тобто вони, зокрема, розглядають вплив глобалізації на стійкий розвиток сільських територій у кількох векторах (табл. 1).

Таблиця 1.

Позитивні та негативні наслідки глобалізації

	Аспек-ти	Позитивні ефекти глобалізації	Негативні ефекти глобалізації
I	Економічний	1. Зниження витрат виробництва, економія первинних інвестицій, що призводить до зниження собівартості продукції. 2. Забезпечення єдиних правил гри на світових ринках. 3. Розвиток сучасної інфраструктури, сучасних форм руху товарів і капіталу. 4. Прискорення науково-технічного прогресу та зростання частки інноваційної продукції.	1. Поглиблення міждержавної стратифікації. 2. Зростання монополізації ринків товарів і послуг. 3. Високий рівень залежності економіки країн та їх регіонів від негативних проявів на глобальному рівні.
II	Соціально-культурний	1. Вільний рух робочої сили та можливість доступу громадян різних країн до світових ринків праці. 2. Розширення доступу населення до сучасних знань, технологій.	1. Реалізація принципу всезагальної ідентифікації. 2. Заміна політичних, соціальних, духовних цінностей ринковими та утвердження ринкового фундаменталізму.
III	Політичний	1. Розширення можливостей країн у отриманні фінансової допомоги міжнародних фондів тощо. 2. Узгодження міждержавної політики країн, що входять до регіональних або світових інтеграційних об'єднань через матеріальної систему організацій.	1. Послаблення ролі держави при регулюванні економічного розвитку та послаблення можливостей демократії. 2. Вибірковість дифузії нововведень на території різних країн світу. 3. Втручання міжнародних акторів у внутрішню політику держав.

Джерело: сформовано на основі [8, с. 36]

Реакцію людини на кризу в людсько-біосферній системі називають екологічною революцією. Зазвичай вона охоплює всі сфери економіки і призводить до змін в уявленні людей про

природу та спосіб її експлуатації [8]. В історії людства виділяють певні екологічні кризи та екологічні революції (рис. 2).

Рис. 2. Етапи екологічної кризи та екологічної революції

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Справедливою є думка, що глобальний економічний розвиток супроводжується незбалансованою експлуатацією природних ресурсів. Наслідки такої господарської діяльності негативно впливають на довкілля, що призводить до виснаження ресурсного потенціалу, погіршення якості довкілля та збільшення витрат на відновлення природного балансу [1; 10].

Для країн, орієнтованих на стале економічне зростання, захист навколишнього середовища є

Рис. 3. Економічний механізм забезпечення екологічно сталого розвитку сільських територій
Джерело: сформовано за результатами дослідження

Сталий соціально-економічний розвиток будь-якої країни означає таке функціонування її господарського комплексу, коли одночасно забезпечуються: задоволення зростаючих матеріальних і духовних потреб населення; раціональне та екобезпечне господарювання й високоефективне використання природних ресурсів; підтримання сприятливих для здоров'я людини природно-екологічних умов життєдіяльності, збереження, відтворення і примноження якості довкілля та природно-ресурсного потенціалу суспільного виробництва [9; 11]. Іншими словами, сталий розвиток - це перш за все економічне зростання, яке ефективно вирішує ключові проблеми соціального існування суспільства без виснаження, деградації і забруднення довкілля.

Сільські території утворюють особливу біоекономічну систему, оскільки їх розвиток тісно пов'язаний із сільським господарством. Ось чому принципи навколишнього середовища та сталого

важливим аспектом їх стратегії прогресу [1], оскільки досягнення стану екозбалансованого самопідтримуючого розвитку по суті рівнозначне підвищенню якості життя та добробуту, одночасно зменшуючи забруднення навколишнього середовища.

Економічний механізм забезпечення екологічно сталого розвитку сільських територій передбачає наявність окремих елементів (рис. 3).

розвитку мають для них пріоритет. Неможливо вирішити проблеми функціонування сільських територій за принципами сталого розвитку без створення системного механізму [8; 15]. Основне його призначення - поступово створити умови для впровадження екологічно чистих технологій.

Так, у Швейцарському економічному інституті (KOF Swiss Economic Institute) за участі Швейцарського Федерального технологічного інституту (Swiss Federal Institute of Technology) у 2002 році був створений Індекс рівня глобалізації країн світу (KOF Index of Globalization). Він позиціонується як комбінований показник [8], що дозволяє оцінити ступінь інтеграції країни у світовий простір та порівняти різні країни за його компонентами.

Індекс містить змінні, які вимірюють економічний, соціальний та політичний вимір глобалізації. Усі країни, що досліджуються в рамках Індексу, поділяються на три основні групи глобальної інтеграції за 24 показниками (рис. 4).

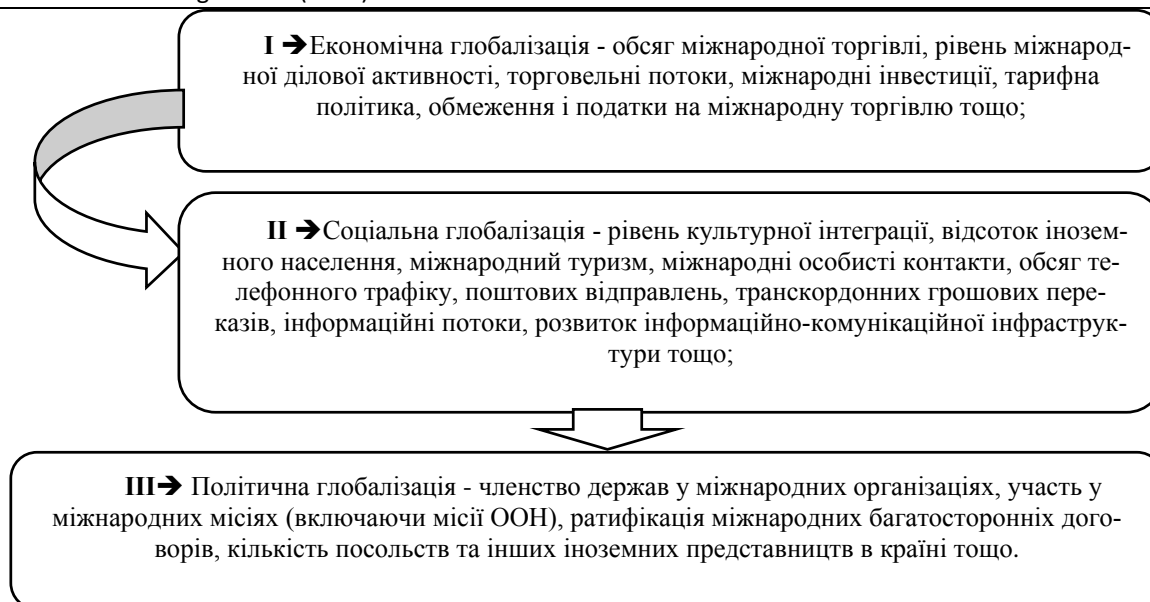

Рис. 4. Основні групи глобальної інтеграції

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Індекс ступеня глобалізації розраховується як сума цих компонентів із вагою 36%, 39% та 25%. Рейтинг у Індексі глобалізації складається для всіх країн, які охоплені цим опитуванням, із зазначенням їх місця серед інших досліджуваних країн. Джерелами інформації для створення Індeksu є спеціалізовані бази даних Світового банку, Міжнародного валютного фонду, Організації Об'єднаних Націй, Міжнародного телекомунікаційного союзу [8], інших міжнародних організацій та статистичних відомств.

Сьогодні розвиток сільських територій Вінницької області характеризується тим, що за 2019 рік рівень виробництва промислової продукції склав 113,5% до 2018 року. За індексом промислового виробництва серед регіонів України Вінницька область займає I місце (по Україні індекс

промислового виробництва становить 98,2%) [2]. За даними моніторингу протягом 2019 року започаткували діяльність 10872 новостворених суб'єкта господарювання, що на 7,5% менше ніж у 2018 році, із яких 1290 – юридичних осіб (на 3,3% менше) та 9582 – фізичних осіб-підприємців (на 8,1% менше) [2; 3].

Сума надходжень до бюджетів усіх рівнів від діяльності суб'єктів малого підприємництва за 2019 рік становить 4,7 млрд грн, або 28,2% від загальних обсягів надходжень, що на 16,8% більше ніж у 2018 році. Сума надходжень до місцевих бюджетів від діяльності суб'єктів малого підприємництва за 2019 рік в порівнянні з 2018 роком зросла на 17,1%, або на 392,4 млн грн і становить майже 2,7 млрд грн, а їх частка в загальній сумі надходжень до місцевих бюджетів складає 29,3% (рис. 5).

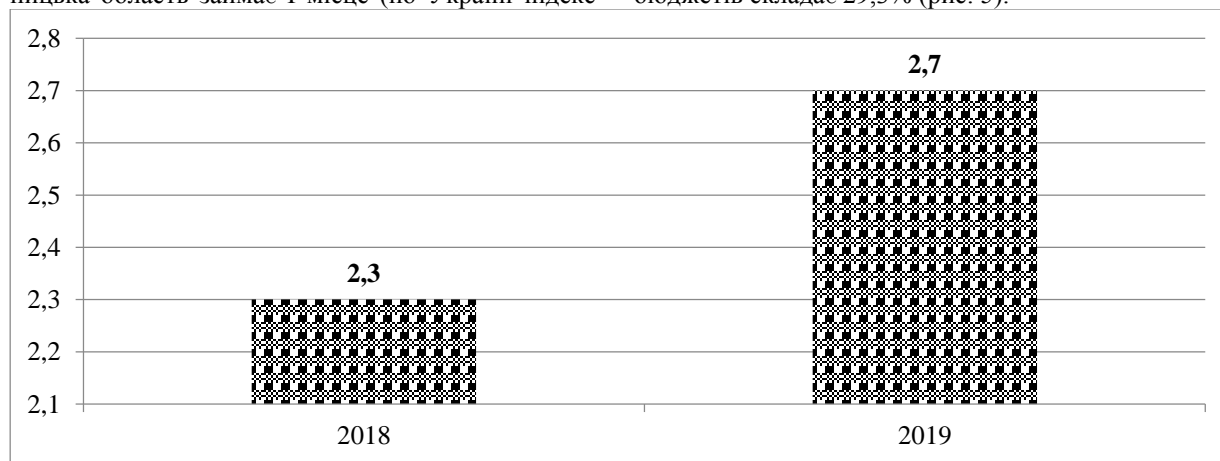

Рис. 5. Обсяг надходжень до місцевих бюджетів Вінницької області від діяльності суб'єктів малого підприємництва у 2018-2019 рр., млрд. грн.

Джерело: сформовано на основі [2]

Протягом 2019 року за підтримки програми «U-LEAD з Європою» в області створено 5 нових ЦНАП (Гніванська ОТГ, Джулинська ОТГ, Краснопільська ОТГ, Соболівська ОТГ, Студенянська ОТГ).

Обсяги експорту товарів у січні–листопаді 2019 року становили 1572,5 млн дол. США, а ім-

порту – 588,5 млн дол. Порівняно з січнем–листопадом 2018 р. експорт збільшився на 22,3% (на 286,9 млн дол.), а імпорту збільшився на 13,0% (на 67,9 млн дол.). Баланс зовнішньої торгівлі стабільно продовжує залишатись позитивним і становить 983,9 млн дол. (рис. 6).

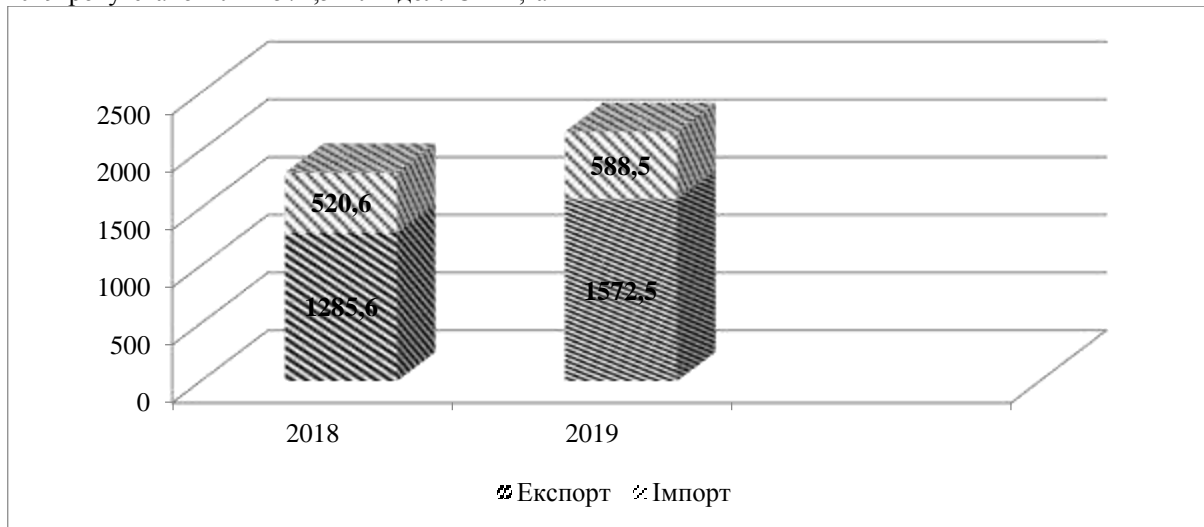

Рис. 6. Обсяг експорту та імпорту у Вінницькій обл. в січні-листопаді 2019 р., млн. дол. США
Джерело: сформовано на основі [2; 3]

До Державного бюджету у 2019 році надійшло 7729,0 млн грн, в тому числі до загального фонду - 7703,7 млн грн, до спеціального фонду – 25,3 млн грн. Порівняно з січнем-груднем 2018 року надходження до Державного бюджету у області зросли на 25,6% або на 1575,5 млн грн, в т. ч. до загального фонду – збільшились на 1555,5 млн грн, до спеціального фонду – на 20,0 млн грн. (рис. 7).

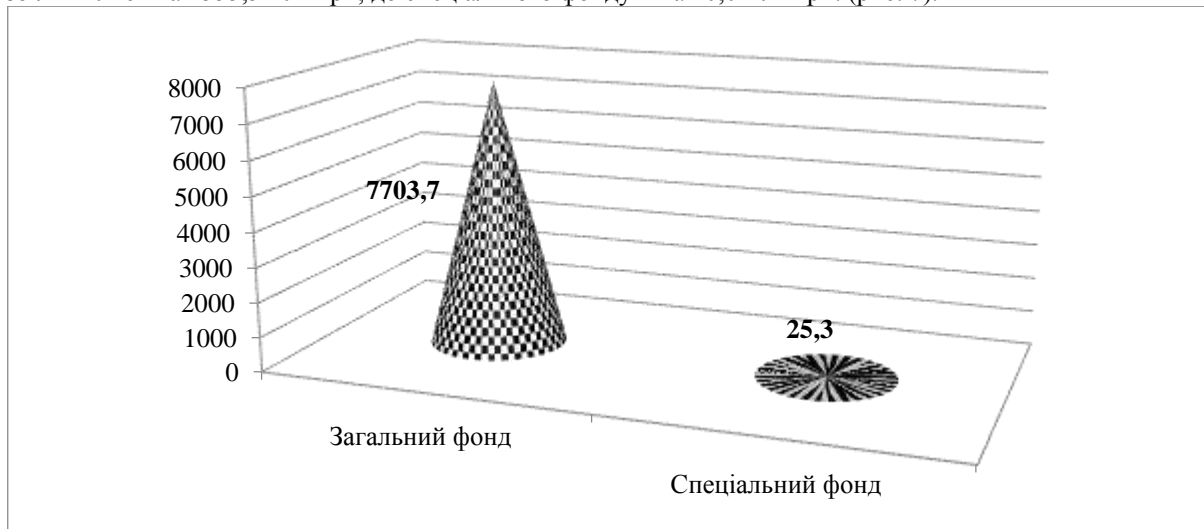

Рис. 7. Надходження до Державного бюджету Вінницької області у 2019 р., млн. грн.
Джерело: сформовано на основі [2; 3]

Проведений аналіз збору податків від галузей економіки регіону (без врахування надходжень податку на прибуток по ВПП) свідчить, що найбільші суми податків до бюджетів усіх рівнів в 2019 році сплачувались підприємствами, зайнятими у сільському господарстві. Протягом січня-грудня 2019 року до Зведеного бюджету від них надійшло 3528,2 млн. грн, що складає 21,7% від загального збору податків та зборів по області. До Державного бюджету України від сільгоспвиробників надійшло 1621,1 млн грн (22,4% від загального збору податків до державного бюджету по області). Порівняно

з січнем-груднем 2018 року надходження податків до Зведеного бюджету від сільськогосподарських товаровиробників збільшились на 4% (+136,0 млн грн), а до державного бюджету – зменшились на 1,1% (-17,2 млн грн) [2; 3].

На Вінниччині презентували Звіт про стратегічну екологічну оцінку Стратегії збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2027 року. Важливою та обов'язковою складовою Стратегії 2027 є стратегічна екологічна оцінка, яку підготовлено за підтримки Проекту ПРОМІС (табл. 2).

Стратегічні та оперативні цілі й завдання Стратегії збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2027 року

	Оперативна ціль	Завдання
Стратегічна ціль 1. Конкурентоздатний регіон на основі інноваційного та сталого розвитку		
1.1	Модернізація транспортно-логістичної інфраструктури з урахуванням внутрішніх, міжрегіональних та міжнародних зв'язків	1.1.1. Створення належної та якісної дорожньої інфраструктури 1.1.2. Реконструкція міжнародного аеропорту «Вінниця» 1.1.3. Розвиток транспортно-логістичних технологій та об'єктів мультимодальних перевезень
1.2	Розвиток індустрії лікування та оздоровлення (медичний туризм)	1.2.1. Розвиток інфраструктури, матеріально-технічного оснащення медичних та оздоровчих закладів 1.2.2. Створення умов для запровадження кращого вітчизняного та міжнародного досвіду, підвищення кваліфікації фахівців медичних та оздоровчих закладів 1.2.3. Розвиток інфраструктури та супутніх послуг для підвищення конкурентоздатності медичного туризму 1.2.4. Формування позитивного іміджу регіону як центру надання якісних оздоровчих та лікувальних послуг
1.3	Підтримка агропромислового виробництва	1.3.1. Посилення спроможності місцевих підприємств та фермерських господарств у сфері підвищення власної ефективності і продуктивності 1.3.2. Впровадження агротехнологій з використанням ІТ-інновацій 1.3.3. Підтримка розвитку органічного сектору сільськогосподарського виробництва 1.3.4. Сприяння розвитку експортного потенціалу місцевих підприємств переробної галузі
1.4	Інноваційний розвиток регіону	1.4.1. Активізація в регіоні інноваційної та науково-технічної діяльності 1.4.2. Розвиток інноваційної інфраструктури
Стратегічна ціль 2. Регіон належного та ефективного урядування		
2.1	Розвиток електронного урядування та цифровізації	2.1.1. Розвиток геоінформаційної системи управління та містобудівного кадастру Вінницької області; 2.1.2. Підвищення спроможності органів державної влади та місцевого самоврядування до запровадження і використання інструментів електронного урядування 2.1.3. Розвиток ІТ-інфраструктури регіону, мереж та е-сервісів, підтримка функціонування ІТ-структури Вінницької області
2.2	Розбудова потенціалу інформаційно-аналітичної підтримки регіональної політики	2.2.1. Підвищення спроможності Агенції регіонального розвитку Вінницької області 2.2.2. Посилення системи підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування 2.2.3. Удосконалення системи збору та аналізу даних для забезпечення ефективної регіональної політики
2.3	Посилення міжсекторного партнерства та співпраці	2.3.1. Підвищення організаційної спроможності інституцій громадянського суспільства 2.3.2. Підтримка ІГС, які працюють у сфері соціально-економічної адаптації вразливих верств населення, які інтегруються або реінтегруються в місцеві громади 2.3.3. Підвищення рівня знань та компетенцій представників органів влади та неурядового сектору щодо механізмів міжсекторного партнерства 2.3.4. Проведення навчальних заходів з питань патріотичного виховання, громадянської освіти та відповідального громадянства (анг. Responsible Citizen) серед молоді 2.3.5. Підтримка незалежних медіа-ресурсів та заповнення аналітичним контентом віртуального простору

Стратегічна ціль 3. Регіон сталого гуманітарного розвитку		
3.1	Створення системи забезпечення найкращих інтересів отримувачів соціальних послуг	3.1.1. Утворення оптимальної мережі суб'єктів, що надають соціальні послуги 3.1.2. Розвиток механізмів фінансування надавачів соціальних послуг 3.1.3. Розвиток кадрового потенціалу соціальної сфери 3.1.4. Забезпечення права дитини на виховання в сімейному середовищі
3.2	Формування пацієнт-орієнтованої системи охорони здоров'я	3.2.1. Забезпечення повним пакетом медичних послуг населення області з урахуванням гендерного аспекту 3.2.2. Удосконалення системи екстреної медичної допомоги 3.2.3. Впровадження системи телеметричного дистанційного консультування 3.2.4. Профілактика захворювань, лікування та медична реабілітація дітей та підлітків з серцево-судинною патологією, гіпертонічною хворобою, цукровим діабетом та ожирінням 3.2.5 Підвищення рівня знань та компетенцій управлінського персоналу комунальних медичних закладів з актуальних питань менеджменту
3.3	Розвиток професійно-технічної освіти	3.3.1. Сприяння залученню інвестицій у розвиток професійної (професійно-технічної освіти), в тому числі приватних підприємств та міжнародних донорів 3.3.2. Запровадження нових стандартів професійної освіти та навчання, навчальних планів і програм на основі компетентностей кращих міжнародних практик 3.3.3. Створення навчально-практичних центрів та центру професійної досконалості на базі закладів професійної (профтехосвіти), оснащення їх сучасним обладнанням і впровадження інноваційних технологій та елементів дуальної форми навчання
3.4	Розвиток регіональної інфраструктури фізичної культури і спорту вищих досягнень	3.4.1. Будівництво і реконструкція інфраструктури спорту вищих досягнень з урахуванням гендерного аспекту 3.4.2. Будівництво багатофункціональних спортивних майданчиків (облаштування необхідним обладнанням) з урахуванням гендерного аспекту
3.5	Збереження та поширення культурної спадщини Вінниччини	3.5.1. Підвищення конкурентоздатності культурно-мистецької сфери області 3.5.2. Збереження та реставрація пам'яток матеріальної історико-культурної спадщини 3.5.3. Відновлення та збереження елементів нематеріальної культурної спадщини, популяризація серед населення та гостей регіону (у т.ч. через розвиток туризму) 3.5.4. Розвиток креативних індустрій та культурних стартапів 3.5.5. Створення електронних ресурсів та баз даних культурного і історичного надбання області (е-культура) 3.5.6. Збереження історичної пам'яті як складової культурної політики та національно-патріотичного виховання

Стратегічна ціль 4. Регіон спроможних громад		
4.1	Підвищення економічної спроможності громад	4.1.1. Формування сприятливого бізнес-середовища 4.1.2. Розвиток малого й середнього бізнесу у пріоритетних для громад галузях економіки (у т.ч. ІТ-сектору, туризму, сільського господарства, альтернативної енергетики тощо); 4.1.3. Розвиток промислових зон, індустріальних та технологічних парків, підтримка у розвитку технічної інфраструктури, залученні інвестицій та супроводженні інвесторів 4.1.4. Запровадження енерго- та ресурсощадних технологій на об'єктах спільної комунальної власності комунальної сфери та ОСББ
4.2	Забезпечення населення належним доступом до базових публічних послуг	4.2.1. Забезпечення населення доступом до якісної (безпечної) питної води 4.2.2. Підвищення спроможності та управління комунальними підприємствами 4.2.3. Розвиток системи ефективних внутрішніх пасажирських перевезень 4.2.4. Впровадження нових підходів до надання публічних послуг у малозаселених населених пунктах
4.3	Забезпечення єдності і згуртованості в громадах	4.3.1. Забезпечення інклюзивності та доступності закладів освіти, медичних та соціальних установ громади 4.3.2. Створення системи надання соціальних послуг на базовому рівні 4.3.3. Створення умов для культурного розвитку та громадської активності населення 4.3.4. Зміцнення соціальних відносин у громадах через діалог та порозуміння 4.3.5. Створення умов для збереження та розвитку багатонаціонального культурної спадщини
4.4	Створення сприятливого середовища для дітей та молоді	4.4.1. Забезпечення дітей та молоді дошкільного та шкільного віку якісними та інклюзивними освітніми послугами 4.4.2. Створення умов для самореалізації та участі дітей та молоді у житті громади 4.4.3. Розвиток місцевої інфраструктури з урахуванням думки та дотриманням прав дітей та молоді
Стратегічна ціль 5. Регіон безпечного середовища		
5.1	Вдосконалення системи цивільного захисту та громадської безпеки	5.1.1. Поліпшення системи реагування на небезпечні події та надзвичайні ситуації 5.1.2. Створення місцевих пожежно-рятувальних підрозділів, розбудова інфраструктури із забезпечення їх функціонування, у т.ч. «Центрів Безпеки» 5.1.3. Забезпечення протипожежної безпеки на об'єктах спільної комунальної власності комунальної сфери 5.1.4. Забезпечення укриття населення області в захисних спорудах всіх типів 5.1.5. Підвищення безпеки дорожнього руху на автомобільних дорогах області
5.2	Посилення захисту на прикордонних територіях	5.2.1. Будівництво, облаштування та утримання місцевих пунктів пропуску через українсько-молдавський державний кордон 5.2.2. Створення умов для своєчасного реагування на ситуацію на державному кордоні
5.3	Забезпечення санітарного та екологічного благополуччя	5.3.1. Знешкодження непридатних та заборонених пестицидів та агрохімікатів 5.3.2. Розвиток інфраструктури регіональних кластерів з управління відходами 5.3.3. Підтримка повторного використання та переробки вторинної сировини 5.3.4. Формування культури відповідального споживання та поведіння з відходами
5.4	Збереження ландшафтного та біотичного різноманіття	5.4.1. Розширення площі природо-заповідного фонду 5.4.2. Збереження природного біорізноманіття: 5.4.3. Популяризація природного та біологічного різноманіття регіону (у т.ч. для розвитку зеленого туризму) 5.4.4. Розробка локальних схем екологічної мережі
5.5	Збереження та раціональне використання водних ресурсів	5.5.1. Відновлення і підтримання сприятливого гідрологічного режиму та санітарного стану річок 5.5.2. Будівництво і реконструкція очисних споруд та систем водовідведення

Джерело: сформовано на основі [6, с. 5-8]

Стратегія не послаблює механізмів правового та економічного контролю в галузі екологічної безпеки. Ймовірність того, що реалізація стратегії призведе до потенційних впливів на навколишнє середовище та здоров'я, які самі по собі незначні, але мають загальний сукупний вплив на довкілля в цілому, є незначною.

Екологічна ситуація Вінницької області характеризується тим, що у 2018 році у повітря Вінницької області від стаціонарних джерел забруднення потрапило 97,3 тис. т забруднюючих речовин (без урахування викидів діоксиду вуглецю). Значна питома вага – 75,5% (73,5 тис. т) – викидів забруднюючих речовин припадає на місто Ладижин. Крім того, високий відсоток у розподілі викидів до загального обсягу припадає на Тульчинський (4,1%), Тростянецький (3,5%) райони та місто Вінницю (2,6%). Кількість викидів забруднюючих речовин

від стаціонарних джерел у розрахунку на квадратний кілометр території по області протягом 2018 року склала 3,7 т. Найвища щільність викидів забруднюючих речовин у розрахунку на квадратний кілометр припадає на місто Ладижин (3342 т), а також на міста Вінницю (36 т), Жмеринку (15 т), Хмільник (7,3 т), Козятин (6,6 т), Тростянецький (3,7 т) та Тульчинський (3,6 т) райони. На душу населення в середньому по області припадає 62 кг викинутих у повітря забруднюючих речовин [14].

Основними забруднювачами повітря в області залишаються підприємства енергетичної промисловості, сільського господарства, переробної промисловості та транспортні підприємства. Основними речовинами, що забруднюють атмосферне повітря, є діоксид сірки (55,9%), речовини у вигляді твердих суспендованих частинок (14,6%), сполуки азоту (10,6%), метан (9,5%) та оксид вуглецю (6,7%) [14] (рис. 8).

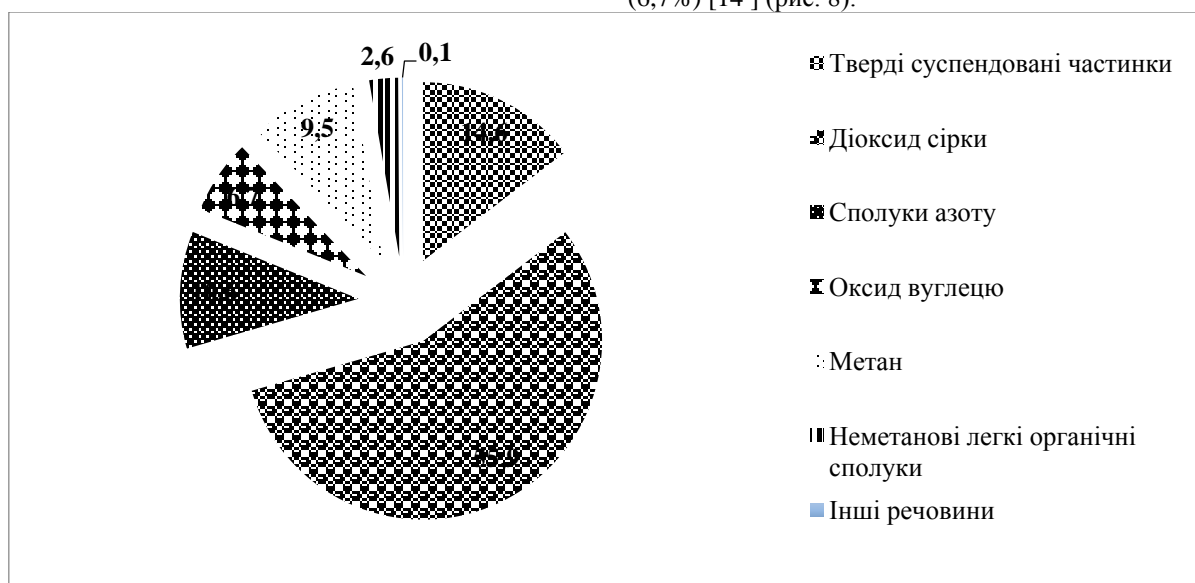

Рис. 8. Структура викидів основних забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення у Вінницькій області у 2018 році, %
Джерело: сформовано на основі [6]

Правове й інституційне регулювання та ключові екологічні вимоги у сфері охорони навколишнього природного середовища визначаються Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» (№ 1264-ХІІ від 26.06.91). ст. 204 цього Закону регламентує, щодо компетенції обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері охорони навколишнього природного середовища належить:

а) забезпечення реалізації державної політики у сфері заповідної справи, формування, збереження та використання екологічної мережі, здійснення управління та регулювання у сфері охорони і використання територій та об'єктів природно-заповідного фонду України на відповідній території;

б) участь у проведенні моніторингу стану навколишнього природного середовища;

в) участь у розробленні стандартів щодо регулювання використання природних ресурсів і охорони навколишнього природного середовища від забруднення та інших шкідливих впливів;

г) реалізація повноважень у сфері оцінки впливу на довкілля відповідно до законодавства про оцінку впливу на довкілля;

г) затвердження за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, для підприємств, установ і організацій лімітів використання природних ресурсів (крім природних ресурсів загальнодержавного значення), скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище (крім скидів, що призводять до забруднення природних ресурсів загальнодержавного значення, навколишнього природного середовища за межами відповідної території);

д) видача дозволів на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, викиди шкідливих речовин у навколишнє природне середовище, спеціальне використання природних ресурсів відповідно до законодавства;

д-1) реалізація повноважень у сфері стратегічної екологічної оцінки відповідно до законодавства про стратегічну екологічну оцінку;

е) вирішення інших питань у сфері охорони навколишнього природного середовища відповідно до закону [6; 14].

Засади екологічної політики України також визначені Законом України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» (№ 2697-VIII від 28.02.2019). Закон передбачає інтегрування екологічних вимог під час розроблення і затвердження документів державного планування, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку. Відповідно до Указу Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» (№ 722/2019) має бути забезпечено дотримання Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року [6, с. 24].

Механізм екологічного розвитку сільських територій повинен бути органічною частиною економічного механізму природокористування, тому заходи мають бути узгоджені з природними процесами та існуючими економічними механізмами та реалізовуватися в єдиному господарському комплексі. Екологічно стійкий розвиток сільських територій слід визначати як складний комплекс, мета та завдання якого досягаються за допомогою певного ефективного механізму [4; 16]. Механізм екологічно стійкого розвитку сільських територій слід розглядати через взаємопов'язані його структурні компоненти: економічні, екологічні, соціально-організаційні та інституційно-правові. Тому чинниками формування екологічно стійкого розвитку сільських територій є насамперед внутрішні ресурси території (табл. 3).

Таблиця 3.

Фактори формування екологічно сталого розвитку сільських територій

	Назва складових	Характеристика складових
I	Людський капітал	Навики, вміння, знання, здоров'я і здібність до роботи;
II	Соціальний капітал	Формальні та неформальні соціальні зв'язки та взаємостосунки з оточуючими, відповідальність і здатність адаптуватися до змін;
III	Природний капітал	Природні ресурси та навколишнє середовище, а також ті можливості, які вони надають;
IV	Фізичний капітал	Машини, устаткування, технології, вироблена в господарствах продукція та існуюча фізична інфраструктура;
V	Фінансовий капітал	Фінансові ресурси у будь-якому вигляді (гроші, цінні папери, дорогоцінні метали).

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Екологічно сталий розвиток сільських територій можливий шляхом впровадження ефективної моделі сталого розвитку, основою якої є раціональне поєднання науки та інновацій.

У цьому контексті визначено основні завдання Національної ради з питань науки, інновацій та сталого розвитку: вивчення стану реалізації державної політики у галузі науки та інновацій щодо реалізації принципів сталого розвитку, підготовка пропозицій щодо пріоритетів наукової та інноваційної діяльності; оцінка рівня розвитку науки та інновацій, впровадження моделі сталого розвитку, аналіз та обговорення проблемних питань, що їх перешкоджають; узагальнення міжнародного досвіду формування та реалізації державної політики у галузі науки та інновацій, акцентування уваги на впровадженні моделі сталого розвитку та розробці пропозицій щодо використання такого досвіду в

Україні; аналіз проектів законів та інших нормативно-правових актів про наукову та інноваційну діяльність, впровадження моделі сталого розвитку; організація, проведення публічних консультацій щодо проектів нормативно-правових актів та надання рекомендацій з цих питань; розгляд пропозицій державних органів, вітчизняних, закордонних та міжнародних організацій, компаній та установ щодо активізації [12; 13], включаючи стимулювання, наукову та інноваційну діяльність для забезпечення сталого розвитку сільських територій України.

Також, охорона навколишнього середовища стає невід'ємною частиною державного управління, саме тому Концептуальні положення стратегії екологічно сталого розвитку сільських територій повинні містити чіткі інструкції щодо її реалізації (рис. 9).

Рис. 9. Основні напрями стратегії екологічно сталого розвитку сільських територій
Джерело: сформовано за результатами дослідження

Економічні інструменти екологічно безпечного розвитку сільських територій на сьогодні включають: податки на продукти, небезпечні чи шкідливі для здоров'я; оплата викидів та інших заходів монетарної політики; екологічні гранти. Однак існує проблема врахування фактичних екологічних втрат суспільства та створення достатньої фінансової бази для заходів щодо охорони навколишнього середовища.

Діючий механізм збирання виплат від забруднення навколишнього середовища та екологічної шкоди в Україні не враховує всіх аспектів економічних та соціальних втрат суспільства внаслідок його економічної діяльності [12; 13]. Виявлена компенсація шкоди не повністю покриває екологічні потреби через неефективність системи примусового стягнення екологічних платежів.

Сьогоднішні умови сталого розвитку сільських територій включають: 1) усвідомлення загрози сталому розвитку, розуміння цілей та ознак сталого розвитку; 2) розробка основних принципів аналізу сталого розвитку, створення методів та моделей

сталого розвитку територій на різних рівнях; 3) розробка механізму сталого розвитку сільських територій та механізмів їх реалізації [1]. У цьому контексті механізм сталого розвитку сільських територій повинен бути органічною частиною економічного механізму управління довкіллям. Заходи повинні бути узгоджені з природними процесами та існуючими економічними механізмами та реалізовуватися в єдиному господарсько-економічному комплексі.

Крім того, всі фактори економічного механізму екологічно сталого розвитку сільських територій повинні бути поділені на дві категорії - фактори формування та фактори функціонування екологічно сталого розвитку сільських територій. При цьому доцільно розділити функціональні фактори на дві категорії: зовнішні та внутрішні [1; 10].

Відповідно до принципів концепції сталого розвитку до факторів, що беруть участь у формуванні екологічно сталого розвитку, належать: людський капітал, соціальний капітал, природний, фізичний

та фінансовий капітали. Також економічні інструменти екологічно сталого розвитку сільських територій включають: податки на небезпечні або шкідливі для здоров'я продукти; плату за викиди та інші грошові заходи; природоохоронні субсидії.

Для України процес євроінтеграції сьогодні повинен супроводжуватися пристосуванням до ви-

мог спільної екологічної та соціальної політики Європейського Союзу [1]. Основна загроза, яка нині сповільнює ці процеси, - це якість управління - державне, регіональне та місцеве. Наведений аналіз створює переконливі підстави для встановлення чітких умов переходу України до моделі сталого розвитку (рис. 10).

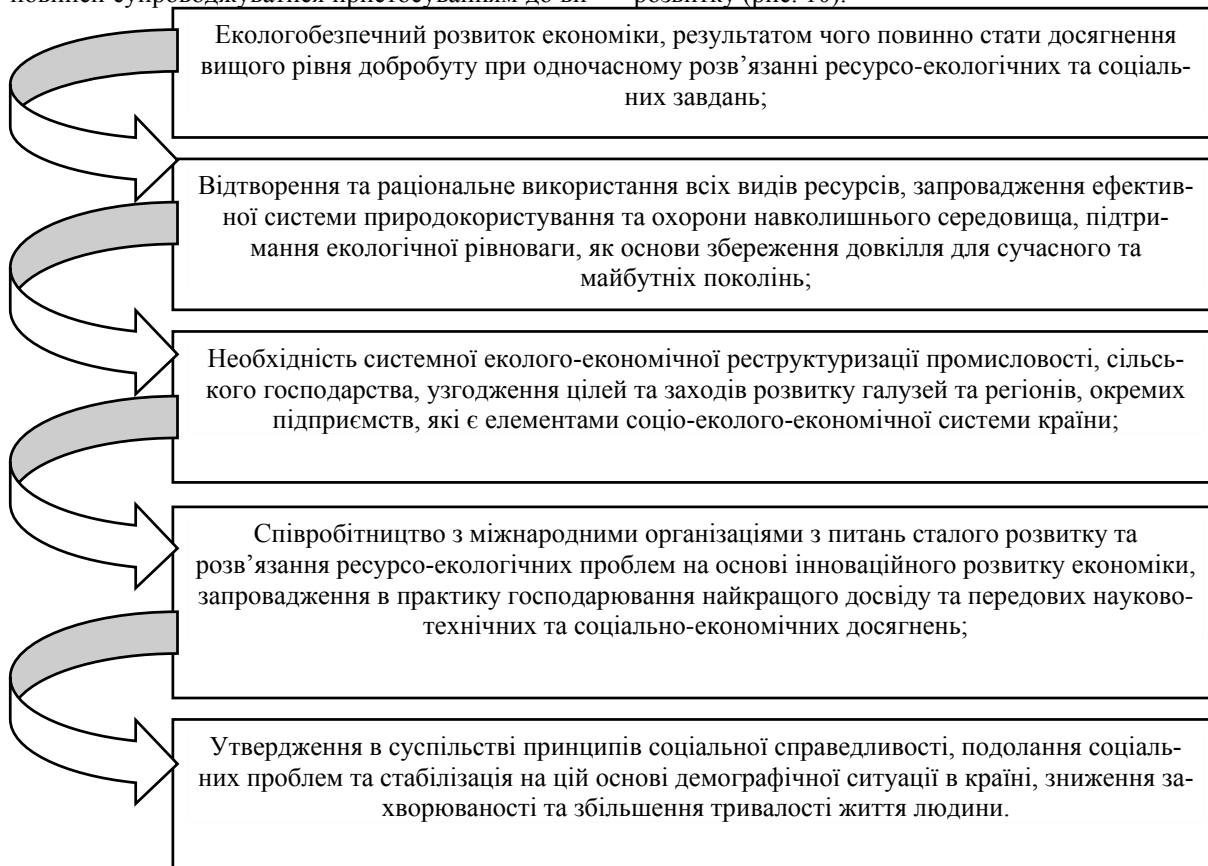

Рис. 10. Головні умови переходу України на модель сталого розвитку сільських територій
Джерело: сформовано за результатами дослідження

Сучасна стратегія сталого розвитку сільських територій України як частини економічної політики держави вимагає використання інноваційних підходів, що забезпечують можливість ефективного розвитку економічних відносин [9]. Застосування інноваційних принципів економічного розвитку є необхідною умовою інтеграції України у світ з високим конкурентним тиском.

Висновки. Глобальні проблеми неможливо вирішити без узгоджених заходів та стратегій розвитку на всіх рівнях - від рівня світової спільноти в цілому й рівня окремих країн - до рівня промисловості та конкретних підприємств.

Систематичне вирішення економічних, екологічних та соціальних проблем на всіх рівнях забезпечить стійкий розвиток сільських територій. Створення умов для переходу сільських територій України до моделі сталого розвитку посилить їх конкурентоспроможність та позицію на світових ринках, створивши основу для посилення економічної міцності країни та вирішення екологічних та соціальних проблем.

Список літератури

1. Вергун А.М., Тарасенко І.О. Концепція сталого розвитку в умовах глобалізації. ВІСНИК КНУТД. 2014. № 2. С. 207-218.
2. Вінницька обласна державна адміністрація. URL: <http://vin.gov.ua/invest/analitika/24193-analitichna-dovidka-za-sichen-hruden-2019-roku-shchodo-sotsialno-ekonomichnoho-rozvytku-vinnitskoyi-oblasti> (дата звернення 01.02.2020).
3. Головне управління статистики у Вінницькій області. URL: <http://www.vn.ukrstat.gov.ua> (дата звернення 02.02.2020).
4. Гончарук І.В., Томашук І.В. Вплив еколого-економічного фактору на особливості організаційно-економічного механізму використання ресурсного потенціалу сільських територій. Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2017. № 4 (20). С. 55-62.
5. Данилишин Б., Веклич О. Ефект декаплінгу як фактор взаємозв'язку між економічним зростанням і тиском на довкілля. Вісник Національної академії наук України. 2008. № 5. С. 12-18.

6. Звіт про стратегічну екологічну оцінку Стратегії збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2027 року. URL: http://www.vin.gov.ua/images/doc/vin/ODA/ogoloshenia/Zvit_SEO.pdf (дата звернення 04.02.2020).
7. Іртищева І.О., Стройко Т.В., Стегней М.І. Фактори та особливості екологічно сталого розвитку сільських територій в умовах глобальних викликів. Актуальні проблеми економіки. № 1(163). 2015 с. 302-310.
8. Кононенко О.Ю. Актуальні проблеми сталого розвитку: навчально-методичний посібник. К.: ДП «Прінт сервіс», 2016. 109 с.
9. Концепція Державної цільової програми сталого розвитку сільських територій на період до 2020 року. URL: <http://www.uni-flor.biz/law/kontseptsiya-do-2020-roku.html>. (дата звернення 21.12.2019).
10. Луцяк В.В., Томашук І.В. Екологічний менеджмент потенціалу Вінницької області. Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2019. № 1. С. 33-47.
11. Mazur K.V., Tomashuk I. V. (2019). Governance and regulation as an indispensable condition for developing the potential of rural areas. *Baltic Journal of Economic Studies*, Vol. 5, № 5 December, pp. 67-78.
12. Стегней М.І. Екологічні пріоритети розвитку сільських територій. Економіка та держава. № 1/2015. С. 17-21.
13. Стегней М.І. Механізм екологічно сталого розвитку сільських територій: сутність, складові та функції. Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. Випуск 1 (01). 2016. С. 36-42.
14. Стратегія збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2020 року (нова редакція). URL: <http://www.vin.gov.ua/invest/rehionalni-prohramy-rozvytku/624-stratehiia-zbalansovanoho-rehionalnoho-rozvytku-vinnytskoi-oblasti-na-period-do-2020-roku-nova-redaktsiia> (дата звернення 22.01.2020).
15. Tomashuk I.V. (2017). Problems and prospects of management development of rural territories. *Baltic Journal of Economic Studies*, Vol. 3. № 5 December, pp. 214-220.
16. Трегобчук В. Концепція сталого розвитку для України. Вісник НАН України. 2002. № 2. С. 16-25.

FEATURES OF BUSINESS INTELLIGENCE DEVELOPMENT IN THE CONDITIONS OF DIGITAL TRANSFORMATIONS

Yurchuk N.

Vinnitsia National Agrarian University

candidate of Economic Sciences, associate professor of the department of computer science and economic cybernetics

Abstract

The article explores the main trends of Business Intelligence development. It has been determined that business intelligence is used to effectively manage businesses. One of the tools of business intelligence is Business Intelligence. The Business Intelligence market is dynamically developing and growing.

The essence of the concept of Business Intelligence is analyzed. It has been established that the definition of business intelligence has been around for several decades, although there is no definitive definition in the scientific literature. It is established that Business Intelligence is a metaphor that has no literal interpretation and denotes a synergistic complex of automated tools for analyzing primary data and visualizing its results to support decisions.

It is determined that the main functionality of the VI platforms is integration, information delivery and analysis.

The classification of Business Intelligence platforms according to the recommendations of leading information-analytical agencies is considered. One of the most respected studies in Business Intelligence has been found to be Gartner's annual report on Business Intelligence and Analytics Platforms - the "Gartner BI Magic Quadrant", which provides a thorough analysis of VI vendors and major market trends in Business Intelligence and Analytics.

The basic tendencies of development of Business Intelligence are investigated. It is argued that modern analytical platforms are increasingly incorporating artificial intelligence, machine learning and natural language skills that make it easier to use and simplify their use to support decision making.

Keywords: Business Intelligence, Business Analytics, BI Systems, Big Data, Data Mining, Text Mining, Visual Mining.

Problem statement. The introduction of cutting-edge information technology, business models, digital platforms, the Internet of Things, artificial intelligence, in-depth analytics of huge data sets have a powerful economic effect, as economic growth and digital technologies are now strongly interconnected.

The processes of state formation and reform of Ukrainian society, which have been going on for more

than a quarter of a century, make significant adjustments to the mechanisms of sustainable development [8]. The basis for sustainable economic development is a systems approach and digital technologies. The digital economy is the basis for the development of society, the state, and business. Its development is a matter of national security and independence of every state, including Ukraine.

The digital economy is one of the technologies